

Sthlm d. 26/4 1901.

Mitt innerligt älskade barn, för första gången sedan vi två återfunnit hvarandra, har du gjort mig ont!

Tro inte, att jag ej förstår dig och de känslor som kommit dig att skriva detta brev. Jag har stått på samma "utsiktspunkt" i lifvet, jag har sett samma bilder nägra för min syn. - Det förundrar mig visserligen att du ännu inte passerat denna "punkt", min kära, kära gosse, men detta har inte gjort mig ont, nej, det är din åsikt, att Tolstoj's kristendom kan ställas jämsides med Teosofien och den grundliga missuppfattning af A. S. Welles - visserligen grofkonliga och radikala - men i grund och botten hänsunda kritik - det är detta som kommit

mitte modershjerta au soida
Är det möjligt, au min Pekka,
min älskade son kan sätta ifråga
au välja mellan Fölstöjjanismen
och - teosofien?! -

— — —
Mitt kära, älskade barn, när du
hunnit Mästarestudiet, då - men
först då kan du föra mänskligheten
ett steg framåt - i en fjäures skapelse.
Det förefaller mig nästan barnsligt
au jag skall säga detta till dig,
men bättre utsätter jag mig för
en oförläpset beende, än att tija
nu! -

Jag känner en djup beundran för
Fölstöjns konsekventa utförande af
sin tro, och har städse varit en
varm försvarinna af honom, men

att ställa hans sätt att se på
lifet och teosofiens läror i jämn-
brett med hvarandra -- huru
skulle jag kunna detta?! --

Det em är en kristen sekt -
visserligen storartad i sitt slag -
men likvisst en sekt, det andra
- ja, hvad det andra är -- det
trödde jag att du vriste lika
bra, om inte bättre, än jag! --

- - - -

Och nu har mamma "rasat ut",
nu får du söka lugna henne
- om du kan -- Men ett vill jag
be dig innan jag slutar i detta
ärende; läs om de sista 12 à 14
raderna i Wells kritik, läs dem
med klar och aförvillad blick.
Och kom så öfren ihåg, att finnska

fruktarna i det människliga lifvet -
du - lilla mammans (som är vacker)

folket aldrig brukar likställas med
det ryska, åtminstone har jag
aldrig hört eller sett något sådant.

Jag längtar lika mycket som du
att få tala "öga mot öga", men
jag fruktar att du får en hård
dust att genomgå om du ännu
står och väger mellan "Links i
Rechts" när du kommer till din
stuckars, lilla mamma.

Åh Pekka, du kan väl inte för
en ögonblick tro, att icke den som
gjort sig åt lifvet i andra sä
som din moder gjort det, känner
hur gränslöst mycket kärlek det
behöves för att kunna tjäna dem
och mänskligheten! — — —

Den 10de Juni först blev årsmötet
här i Stockholm. Jag tror, att de
hoppas på att få din medverkan.
E. L. skulle vist skrifva till dig
endera dagen.

Åtskilliga förändringar förde
komma att företagas, och med
säkerhet kommer en annan
general sekreterare att väljas.

Säk, för dina "bref"! - Om du ej
redan öfversatt det ättonde brefet,
behöfver du icke göra detta, ty jag
har låtit en ung finska, som bor
hos fru Arrhenius, öfversätta det
ur det nummer af "Blusi Aika" som
du sände mig i februari, men du
har kanske väntat ändringar och
utlagt det ännu mera? —
Linnar ber mig säga dig, att han

kommit, gässa med honom om förändringen i år, så att jag stifta på, att den skall vara nästan som till de största

icke så många af
och möter, så snart jag
innehålls förmågan
kommer, och utrymnet
"Stoppa in dig" har varit
märkligt.

f.u. har så mycket skolarbete, att
han omöjligt hinner skriva och tacka
dig för det kärlekfulla brevet under
kommande vecka. "Hälsningar" till
eder mamma har han genomfört
och det tillgick sålunda: jag frågade
honom, om det icke fanns någon
speciel hälsning till mig: Pappas
brev, då gick han rakt fram till
mig, under det han mycket skarpt
ficerade mig, och så tryckte han
en kys på min panna. - Ganska
mamma förstod så godt hälsningar.
Tack, du min älskade "äldste"! -
Jag är hos dig mer än vanligt
ofta nu, måne du förnimmar
det?! -

Hoppas kunna ställa det så, att
du blir "vår gäst" vid årsmötet, såvida

icke på många af frihetens familjer komma att utrymmas
ej räcker, då skall jag söka få "stoppa in dig" hos dokt. Marsberg.

Varvat gäspen min hand är teatraficeu om maderes
kärleken, så håller jag styft på, att den kan räknas till de starkaste

krakterna, ^{de} det mänskliga ^{lifvet} lilla manna (som är ordlig).